

Næste Møde holdes paa Mandag den 14. ds. Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen m. m.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.

42de Møde.

Mandag den 14. December, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmændene for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) og samme Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen) er modtaget et Andragende fra Husejer Lars Petersen af Everdrup om Tilbagebetaling af et Stempelafgiftsbeløb.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Jensen-Knudstrup: Den første Behandling af denne Sag har allerede optaget to Møder, og vi begynde i Dag paa det tredie. Jeg skal derfor springe enhver Indledning over og gaa lige over til Emnet. Jeg skal heller ikke opholde mig ved statistiske Oplysninger, som jo foreligge i rigeligt Maal fra tidligere ærede Talere, navnlig fra det ærede Medlem fra Møen (Emil Petersen). Heller ikke skal jeg opholde mig ved Enkeltheder i Lovforslaget, det kan der altid blive Tid til senere. Derimod vil jeg trække nogle Linier op, som efter mit Skøn ere Hovedlinier i den

foreliggende Sag, og som Opmærksomheden bør fæstes ved.

Baade i Forhandlingerne udenfor denne Sal i de sidste Aaringer og ogsaa nu i disse Dages Forhandlinger herinde er der rejst en ret alvorlig Kritik mod den nuværende Læreruddannelse. Man har betegnet den som ganske utilladelig daarlig, utilfredsstillende i mange Stykker. Jeg tror, man begaar en Del Uret ved disse haarde Anklager. Det er min Overbevisning, at Seminarierne arbejde godt og forsvareligt og ledes af dygtige Kræfter, og at der sidder mange udmærkede Mænd som Lærere indenfor vore Seminarier, baade Statsseminarier og Privatseminarier. Under de nuværende Forhold tvivler jeg om, at vi kunne naa videre, end de naa. Jeg tror heller ikke, man har Ret til at betegne de unge Lærere, der gaa ud fra Seminarierne, som daarligt udrustede til at tage deres Gerning op. Jeg har nogle Forudsætninger for at kunne tale med om de Ting, baade derved, at jeg staar i ret nøje Forbindelse med adskillige Seminarier, og derved, at jeg jævnlig omgaaes unge, nylig dimitterede Lærere. De komme gennemgaaende ud fra Seminarierne som vel forberedte, have mange Kundskaber, maaske flere end den ældre Slægt af Lærere, og godt Greb paa at omgaaes Børn og paa at undervise. Men naturligvis ere de mærkede af den Tid, de tilhøre, det kan ikke undgaaes. Den stærkt ideale Trang, der prægede den ældre Lærerslægt for en Menneskealder siden, mærker man ikke meget til hos de unge Lærere. De have ikke saa megen Damp oppe. Den Higen efter at komme til at tage fat og komme til at virke for Oplysningen baade hos voksne og i Skolen, som prægede den ældre Slægt af Lærere, naar de blev dimitterede, er ikke saa meget at mærke nu. Der er en vis Kølighed over den unge Lærerslægt. Men det er Tiden, der har sat dette Kølighedspræg paa de unge Mennesker, og Seminarierne kunne ikke ændre det. Seminarierne og Lærerne der ligge ikke højere end Tidsstrømningerne; det magte de ikke, og det vilde være urimeligt at stille det Krav.

Denne Kritik af Seminariernes Arbejde og de unge Læreres Kvalifikationer hænger sammen med en Kritik af hele vort Seminarievæsens Udvikling og hele Læreruddannelsens Forhold for Øjeblikket. Den er jo navnlig kommen frem fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ikke alene under Forhandlingen om denne Sag, men og-